

Johannes Reinhart
Institut für Slawistik
Universität Wien
Spitalgasse 2–4, Hof 3, A-1090 Wien
johannes.reinhart@univie.ac.at

RIJETKE RIJEČI U *RJEČNIKU CRKVENOSLAVENSKOGA JEZIKA HRVATSKE REDAKCIJE¹*

U članku se opisuju riječi u *Rječniku crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije* koje nisu oprimjerene ni u *Praškom staroslavenskom rječniku* ni u Miklošičevu crkvenoslavenskom rječniku ni u *Akademijinu rječniku*. Neke su od tih riječi vlastita imena iz *Biblike* ili iz drugih prevedenih tekstova koje nisu bile uzimane u obzir. Mali dio riječi koje se ne susreću u navedenim rječnicima tvorbene su inačice drugih riječi koje su dobro potvrđene u hrvatskom crkvenoslavenskom ili u starohrvatskom jeziku. Ostale riječi koje nisu oprimjerene u drugim rječnicima — ni u suvremenom hrvatskom jeziku — pružaju dobar uvid u povijest hrvatskoga jezika.

U najtočnijoj analizi fonda staroslavenskih riječi, predstavljenoj u knjizi Ralje Mihajlovne Cejtljin *Лексика старославянского языка* (Moskva 1977), razlikuju se dvije skupine hapaksa (Cejtljin 1977:40—41):

- (1) Riječi, koje su dobro potvrđene u leksiku crkvenoslavenskome različitih redakcija kao i leksiku književnih i dijalekatskih slavenskih jezika, ali u staroslavenskome dolaze samo jedanput (npr. *baba*, *bvdrostb*, *vesna*);
- (2) Riječi, koje drugdje nisu uopće oprimjerene (npr. *dlvgoslužie*, *neizdrečenbnikb*, *synobožbstvie*).

Dok su hapaksi prve skupine mnogobrojni, broj riječi druge skupine

¹ Zahvaljujem dr. Ani Kovačević (Zagreb) na jezičnoj korekturi članka i na cijelom nizu sadržajnih savjeta.

je ograničen. Hapaksi druge skupine dolaze ponajprije u *Euhologiju sijajskome* i u *Suprasalskom rukopisu*. Njih bismo mogli nazvati okazionalizmima, iako R. M. Cejtlín od toga preza. Prvobitno sam rad htio nazvati »Hapakslegomena u *Rječniku crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*«, ali nisam jer su riječi, kojih nema u tri uspoređena rječnika — *Praškom staroslawenskom*, Miklošičevu crkvenoslavenskom i u *Akademijinu rječniku* — ponekad potvrđene više puta u jednom ili u nekoliko hrvatsko-crkvenoslavenskih spomenika.

U članku se uzimaju u obzir prva dva sveska *Rječnika*. U prvom svesku ima, ako zanemarimo osobna imena, 306 riječi, kojih nema u spomenuta tri rječnika, a u drugom svesku ima 262 takve riječi. Među njima je 75 hapaksa u prvom svesku, a 131 hapaks u drugom svesku, i 74 odnosno 64 posuđenice u dva sveska, djelomice takvih, koje su odavna ušle u slavenske jezike (npr. *biskupstvie*, *vskravezstvovati*, *vcēsar'stvovati*).

Ukupni broj natuknica u prvom svesku iznosi 2065 (2062 + 3 dopunske riječi), dok drugi svezak broji ukupno 2054 (2051 + 3 dopunske riječi) natuknice.

U ovom su istraživanju izostavljeni posvojni pridjevi na *-j-* (npr. *gorganъ²*; *diēnъ* 'Dijanin'; *edinorožъ* 'jednorogov'; *Elanъ* 'Elin, of Elah'), ali su uzeti u obzir pridjevi na *-vsk-*, derivirani od toponima, što bi se moglo kritizirati kao određena nedosljednost. Kod posuđenica nismo uračunali složenice s prvom sastavnicom *arhi-*.

Obrađene »rijetke riječi« prvoga sveska *Rječnika*, dakle one, kojih nema u tri spomenuta rječnika, jesu sljedeće²:

ava, ave, aganъskъ, agiosъ, ag'nciśь, agonъ, adoukatusъ, ainъ, aionъ, akvienъskъ, akkaronъskъ, akra, akratomъskъ, akrimonиē, aksamitънь, almužna, alno, alpaedo, alfavita, amaléčaninъ, amaléčьskъ, amanitъskъ, amarimidimъ, ambienъskъ, ametistusъ, amorēi, ampiteatrъ/amfiteatrъ, ampora, angli, andriéntъ, anjelikъ, annъ, antiporъskъ, apoplínъ, aristolstvie, apustolъ², arakléiskъ, aramata¹, arenariē, ariolъ, aristorъ/aristorii, arodii, aromatizati, arhidélatelъ, arhieréistvie, arhikrovъсь, asižъskъ, askupa, atanatosъ, atusъ, aferъ, afrikъ, ahaiti, balina, balinъskъ, balovatelъпь, balstvъпь, basilika, batorno, bdeliumъ, bditelnê, b'drê, bezavistno, bezvérstvie, bezdarъпь, bezdélma, bezlépie, beznadв, bezračinъпь, bezuma, besvétnikъ, besvétъпь², beskončno, beslušlivъ, bespréstanne, bespréstana, bespréstanné, best'kmenъпь, bestudnica, bestudno, besumno, bećestbnъ, bećinoû, bećislno, beć'stvo, bivaemoe/bivaemaê, bivaûçee/bivaûçâê, bivšaê, bienniumъ, bizanъskъ, biskupstvie, bistrina, bitiiskъ, blagoboënie, blagovolno, blagovolstvie, blagovëstitelъ, blagovëstno, blagodêtelsъ²,

² Kurzivom su obilježeni hapaksi, masnim slovima posuđenice.

blagodêtstvie, blagodêtstvo, *blagolûbie*, *blagoobilie*, *blagoprêbivanie*, *blagoredybny*, *blagos'ryšen'*, *blagostivê*, *blagostno*, *blagotvorie*, *blagot'čybny*, *blagougodno*, *blagougodnê*, *blagouredie*, **blagohodožniky**, *blagočstvie*, *blagočt'cь*, *blagočstnê*, *blazstvovati*, *bližičstvie*, *bliž'stvo*, *blizn'stven'*/ *blizn'čstv'ny*/*blizn'čstven'*, *blédénie*, *blûditel'*, *bnra* (!), *bogolûbiti* (!)³, *bogoobêt'ny*, *bož'stvie/bož'ynstvie*, **bolon'ysk'ya/bolon'ëisk'ya**, **botron'**, *boêznivê*, *boêtel'ny*, **bragmane**, *brazgati*, *brazditi*, *branstvo*, *brat'rystvie*, *bregmlêny*, *brecati*, *bridko*, *briton'ysk'*, *broćny*, *brъženič'stvie/brъženstvie*, *brъžitel'ny*, *brъžitъ*, **brъpny**¹, *bubnačnica*, *bue*, *bue(v)stvo*, **burgun'ysk'**, **burn'ei**, *buēnie*, *bêgavv*, *bêdnor'byrnê*, **bêtb'**, *vala*, **vandal'ysk'**, *vap'sen'*, *varoh-ta*, **vasanitidin'ysk'**, *vasan'ny*, *vačenie*, *vačin'ny*, *vbećediti*, *v'vezovati*, *vvi-knuti se*, *vvrъženie*, *vdovina*, *vdovstvie*, *vdupliti*, *vdêdičiti*, *vdêti*², *v'edinan'*, *vekati*, *veliko*, *veličenie*, *veličnê*, *velmožni*, *velmožno*, **versavit'ysk'**, **versyсь/versyсь/berşyсь**, *večeratelnica*, *večernen'*, *vzel'etel'ny*, *vzbarati*, *vzbožnê/vzbožno*, *vzbožny*, *vzboreniê*, *vzboritelno*, *vzboritelny*, *vzbori-ri* *se*, *vzbranitel'*, *vzbrati*, *vzbuzdevanie*, *vzveselenie*, *vzvračevati*, *vzvrbčiti*, *vzvěrovanie*, *vzvěšťovanie*, *vzvěčevati*, *vzglbtiti*, *vzgnušanie/vzgnušenie*, *vz-gospodstvovati*, *vzgr̄dati*, *vzgr̄mitel'*, *vzdanie*², *vzdvignenie*, *vzdvižanie*, *vzdilanie*, *vzdimati se*, *vzdihan'ny*, *vzdlubit'i* (!)⁴, *vzdražati se*, *vzdruženie*, *vzdržnovenie*, *vzdržhniti se/vzdržhnéti se*, *vzduti*, *vzdušati*, *vz'ečevati*, *vzžalovati*, *vzloviti*, *vzléditi* (recte: *vzlediti*), *vzmožno*, *vzmožnê*, *vzmož'stvie*, *vzmrbzstvovati*, *vzmučevati*, *vzmucati*, *vzmestiti se*, *vznezdraviti*, *vznoša-vati*, *vzobitovati se*, *vzobrēzati*, *vzobrēsti*, **vzobêtovanie*, *vzoriče*, *vzrav-niti se*, *vzročstvo*, *vzrbzati*, *vzužasati*, *vzučiti*¹, *vzčeti*, *vzčisti*², *vzþrъ*, *vi-variti*, *vivesti*, *vivrêci*, *vidimê*, *vidêny*, *viknutie*, *vimesti*, **vindin'ysk'**/ **vindiisk'**, *vinesenie*, *vineti*, *vinositi*, *vipirina*, *vipiti*, *vipluti*, *viprostirati*, *viprostréti*, *vipustiti*, *vipučati*, *virovati*, *visokozučny*, *visoč'stvie*, *vistupa-nie*, *vistupati*, **viteževati**, *vitřegnuti*, *vitřebiti*, *vihoždenie*, *viš'stvie*, *viš'stie*, *viéwica*, *vladatelstvo*, *vlaziliče*, **vlaspimeti**, *vlačeta*, *vlač'stvie*, *vlbšven'*, *vmâpan'ny*, *vmânevati*, *vnaglê*, *vnimatelno*, *vnutru*, *v'nny*, *voboružiti se*, *v'obrazovatelnica*, *vodnati se*, *vodorêčny*, *vodotrudny*, *voevodstvie*, *voždny*, *voičen'*, *v'oruževati*, *v'oruženie*, *v'oružie*, *v'ostriti*, *vplžnuti*, *vproplyčenie*, *vrač'stvie*, *vračy*², *vrinovati*, *vrut'čsъ*, *vŕhovstvie*, *vŕšba*²; **bišekstъ** ($\Sigma = 306$).

Obrađene »rijetke riječi« drugoga sveska *Rječnika*, dakle one, kojih nema u tri spomenuta rječnika, jesu sljedeće:

vrêčic'bny, *vrêčice*, *vsakžde/vsakže*, *vsakoêki*, *vsakoêcê*, *vsiénie*, *vsliknutie*, *vsklopiti*, *vsklbčiti*, *vskoreniti se*, *vskralevstvovati*, *vskrêsitelno*, *vskrêševati*, *vskrêšen'*, *vspakostiti*, *vspeti*, *vspitatelnica/vspitêtelnica*, *vspitovati*, *vspitêniky*, *vsplesti*, *vsplétati*, *vspomin'*, *vsponositi*, *vspočivati*, *vspočinuti*,

³ RCJHR I:218, s.v. *bogolûbiti*: »non nisi loco corrupto«.

⁴ Stariji infinitiv glasi *-dlésti*, usp. *izdlesti* kod Antuna Dalmate, v. RHSJ 4 (Isprekrižati – Kipac), 1892–1897:164, s.v. *izdupsti*.

vsprinositi, vspričati, vsproreći, vsprélubodéeti se, vspréčavati/vspréčevati, vspućen, vstanutie, vstlēci, vstočný², vshitovati, vshičevati, vshičenica, vscvisti, vtai, vtainé, vhoditel, vhodočstvo, vcésarstvovati, včediti, včeladiti, včzv'néti, včzd'hnenie, včzd'rovati, včzm'čenie, včz'spati, včm'čenie/um'čenie, včplstvovati, včd'rčce, včrim, včritelno, včritelné, včrovatelné, včrovatelny, včrovérny, včrstvie, včrństvie, včste, včstvo, vččnstvo, vččnota, včně, včtré, gavaonýsk, gazarinýsk, galaaditén, galicýsk, galieni, gbotr, gvozdínp, gigantov, glavoteg, glagolitel, glasito, glasovznošenie, глубоко, глубокост, глумка, гълтуне, гълтун, gnesiv, gnilnik, gnib¹, gnusit, gozamýsk, goneziti, gorupno, gorupost, gorupv, goruče, gorušný, gorételno, gotovanie, grabželi, gravaonýsk, gravié, gramota¹, gramota², gramotiti, grapiúm, grebié, grëdie, grëlič, grëenie, gurel, guréľ, dakalitra, dalet, dalečstvo, damaténýsk, datelnica, dacién, dvoinoū, dvoičstvo, dvornost, dvoustat, d'gna (!), d'gota (!), dekšesta, derezliv, desetnak, diapsalma, didaskal, dieli, dikán, dikovanie, dikovati se, diélozi, diéfonié, dlýga, dlýgoželételeň, dlýgoželén, dlýgotný, dobidet, dobrovolenie, dobrodarstviti, dobroobrven, dobré², dovolv², dogmatisti, Dodamýs/dodamilýsk, dozrenie, doizglagolati, doizgovoriti, doizreči, doikin, doica, dokasati (se), domýsk, dopoznati, dosaditelno, dosaždatel, dosežný, dostoénstvie, dosvazdati, dočestiti, dragalasiisk, drakuny², dreselby, driliška, drugovice, drugov, drugv³, družie, družinstvie, druciť se, državno, držatelia, držel/ držal, držitel, držim, držnovati (se), držovati, držu, držhť, drévie, drévlost, drévb, dubal/dubalié, dubýs, dunast, duplek, dupliti, duplo¹, duhova, duhovně, dučiti, dušegubiv, dušelovica, džebolika, děvstvie, dětir, e³, ebroničsk, ebronýsk, evoa, evéi/ev, edinovlast/edinovlastný, edinozračný, edinokolennik, edinosučstvie, edinotčný, edinstvné, edomit, eklisas, ekšorcista, ekšumenýsk, ek, elefancié, elikori, eliokýsk, elicém, ematel, emoriza, en, enerál, encenoé, episkupstven, eretnič, eropolitanýsk, eréistvie, est, estbstvné, etamýsk, et, etéi, efeb, efebéi, esut, esutný, žalovanie, želésnivo, želésniv, želésný, želételeň, žetel, žživlati, žívite, žrblýs¹, žrtytys/žrtytnik, žrtytie², žusta, zabivanie, zavidlivo, zavrēsti, zaglaždenie, zagresti², zugublati, zadaeti, zadovoleučinenie, zazviznuti, zai, zaistinu, zlaplati, zakonopréstupn, zamériti, zapečatlati, zaplétati; dobrovésto (Σ = 262).

Što se tiče nepotvrđenosti netom navedenih riječi u spomenuta tri rječnika, pouzdao sam se u podatke rječnika. Na jedan slučaj gdje sam to ipak provjerio, vratit će se malo kasnije. Moguće je da su još neke riječi isto tako posuđenice (npr. *dubal/dubalié* 'svila, fina lanena tkanina'), ali za to bi trebalo više podrobnih istraživanja.

Za usporedbu navodim nekoliko hapaksa, koji se ipak nalaze i barem u jednom od triju spomenutih rječnika (takvih je 254 riječi, od kojih su 22 osobna imena, što znači da je apelativa 232): *vsklevetati* (BrVO), *vslanati*

se (BrVO), *vspitati* (BrPm), *vspluti* (BrN₂), *vsplūvati* (CPar), *vsteklъ* (BrN₂), *vcēsarevati* (PsFr), *voplstvie* (BrVO), *vēica* (CŽg), *gložie* (BrVO), *glubostъ* (CŽg), *govorlivъ* (BrN₂), *grabiti* (CBč), *gugnivъ* (BrLab), *dvoica* (BrVat₅), *dovzati* (COxf), *dopadati* (RegBen), *dreselivъ* (RegBen), *druža* (BrVat₆), *edino-mužica* (CBč), *epopsa* (CAC), *zavaditi* (BrVO), *zagvozditi* (BrLab), *zažganie* (CPet), *zapaliti* (BrVO).

Citat iz recenzije Emilije Bláhove prvih pet sveščica *Rječnika*⁵ jasno govori da definicija riječi kao »rijetke« (ona to naziva »hapaxlegomenon«) ovisi o broju uspoređenih rječnika. Potvrđuju to i tri obrađena leksema u *Rječniku* koji izostaju u prethodno navedenim rječnicima, ali kada se usporedi pridoda staroruski rječnik XI.–XIV. stoljeća, tri riječi iz *Rječnika* gube svoj ekskluzivan karakter: *vъzd'hnovenie* – *vъzdъchnovenije* (SDJa II:47); *didaskalъ* – *didaskalъ* (SDJa II:467); *gluboko* – *gluboko* (SDJa II:331). Poseban je slučaj riječ *adoukatusъ*, koje u praškom staroslavenskom *Rječniku* zbilja nema, ali se može naći u dopunama toga rječnika s potvrdom u crkvenoslavenskom prijevodu evandeoskih homilija Grgura Velikoga⁶.

Važan je aspekt pri analizi leksika korpusnog jezika tvorba riječi.⁷ To se može ilustrirati građom vezanom sa šest tipova tvorbe riječi koji imaju važnu ulogu u istraživanju. Riječ je o sljedećim derivacijskim modelima: predmetak *vi-*, predmetak *vz-/vs-* za izraz budućnosti, tvorba priloga, imenice sa sufiksom *-stvie*, pridjevi ili prilozi sa sufiksom *-telb-*, te sufiks-alni sinonimi.

Hrvatsko-crkvenoslavenski jezik – kao i neki slovenski i sjevernočakavski dijalekti⁸ – dijeli izoglosu sa zapadnoslavenskim i istočnoslavenskim jezicima po tome što u svima postoji prefiks *vi-* (*vy-). Navest ćemo glagole iz prvog sveska *Rječnika* kojih nema u tri spomenuta rječnika: *variti*, *vivesti*, *vimesti*, *vinesenie*, *vineti*, *vinositi*, *vipirina*, *vipiti*, *vipluti*, *viprostirati*, *viprostrēti*, *vipustiti*, *vipučati*, *vistupanie*, *vistupati*, *vitrøgnuti*, *vitrēbiti*, *vihoždenie*, *viš'stvie*, *viš'stie*.

Slično tomu, karakteristična je osobina hrvatske redakcije prefiks *vz-/vs-* kao izraz budućnosti. Citirat ćemo ovdje mali izbor takvih prefigiranih glagola – njih ima znatno više: *vzglbtiti*, *vzgospodstvovati*, *vzloviti*, *vzužasa-*

⁵ »Některá hapaxlegomena, nedoložená v žádném ze srovnávaných slovníků, jsou však izolovaná jen zdánlivě.« (Bláhová 1997:222).

⁶ SJS V:41, s.v. *advokatuš.

⁷ Usp. »V řádě případů jsou v charv.-hlah. památkách doloženy jiné deriváty téhož kořene, než jaké dokládá SJS z materiálu staroslověnského, např. *bročb* purpur coccinum a *bročbнv* purpureus (v SJS jen οεροψιητη ...)« (Bláhová 1997:222).

⁸ Usp. npr. Pičan: *vibrat*, *vignat*, *vilès/vilazat*, *vinèt* (Ružić Sudčev 1999); Orlec: *vìlas* 'right to pass', *vìnut* 'take out' (Houtzagers 1985). Usp. također Lencek 1993:349–351.

ti, vskoreniti se, vskrakovat, vspakostiti, vsponositi, v'scvisti.

Kod priloga kojih nema u tri uspoređena rječnika uočavamo sljedeću sliku: ponekad postoji druga tvorba priloga, ponekad pridjev s kojim je prilog u derivacijskoj ovisnosti: *vsakoēcē – vsakoēko – vsakoēki; vēritelno – vēritelnē; vēritelnē – vēritelno; vērovatelnē – vērovatelnō; vēčnē – vēčno – vēčnō; glasito – glasitb; gluboko – glubokb; goruće – goručb; državno – državnb; duplo¹ – dupl'b; duhovnē – duhovno – duhovnb; estvstvnē – est'stvnb; zavidivo – zavidivb; zakonoprēstupnē – zakonoprēstuprb.*

U oba sveska *Rječnika* razmjerno su dobro zastupljeni pridjevi ili prilazi sa sufiksom *-telb-*: *balovatelbnb, boêtelbnb, brvžitelbnb, vželételbnb, vzboritelbnb; vskrēsitelno, vêritelno, vêritelnē, vêrovatelnē, vêrovatelbnb, glagolitelbnb, gorêtelno, dlbgoželételbnb/dlbgoželēnb, dosaditelno, želételbno.* Oni su — kako sam pokušao dokazati prije tri desetljeća⁹ — specifična hrvatsko-crkvenoslavenska osobina, tj. ne potječu iz nekog drugoga slaven-skog jezika¹⁰, ali nisu potvrđeni ni u kasnijim jezičnim razdobljima.

U hrvatsko-crkvenoslavenskom jeziku dosta su često zastupljene rijetke riječi sa sufiksima uz koje postoje bliskoznačne izvedenice s drugičijim sufiksima koje su uglavnom uobičajenije: *vêčnota – vêčbnstvie, vêčbnstvo; vêčbnstvo – vêčstvo; gnusitb – gnusibn; dvoičstvo – dvoenie; dosaždatelb – dosaditelb; vskliknutie – vskliknovenie; vstanutie – vstanie.*

Velik je broj rijetkih riječi koncentriran u nekoliko hrvatskoglagolskih spomenika: u *II. novljanskem brevijaru* (iz 1493. g.; BrN₂), u *Brevijaru Vida Omišjanina* (iz 1396. g.; BrVO), u *Pariškom zborniku br. 73* (ili u *Borislavićevu zborniku*; iz 1375.–1379. g.; CPar), te u *Fraščićevu psaltriju* (iz 1463. g.; PsFr):

BrN₂: *aionb, besvêtnikb (!), blagořstvie, buēnie (?), vap'šenb, vzbrati, vzgr̄bdati, vimesti, viteževati, voevodstvie; vréciîbny, vsakžde/vsakže, vskrakovat, vspućenb, vhodoč'stvo, včediti, vþplstvovati, vêčbnstvo, gravaonbksb, gramota², dvoinoû, dvornostb, dosbzdati, drévvb, dunastb, dêtirb.* ($\Sigma: 11 + 16 = 27$)

BrVO: *balinbksb, bezlêpie, beskonbčno, blagovolstvie, blagoprêbivanie, bogoobêtbny, vviknuti, vzvrûčiti, vzvêstovanie, vznoslivb, vivariti, vinositi, visoč'stvie, vitrëgnuti; vspoplbzati se, včeladiti, glagolitelbnb, gnilnikb, gozambskb, gotovanie, grebiê, d'gota (!), dobrovolenie, doica, dosaditelno, dosaždatelb, dručiti se, dušegubivb, edinosučstvie, edomitb, estvstvnê, živlati.* ($\Sigma: 14 + 18 = 32$)

CPar: *beč'stvo, bubnačnica, večeratelnica, vz'ečevati, vzloviti, vmênevati, voždbnb; vskliknutie, vsponositi, vstanutie, vþzd'hovati, gbotrb, glumka, etambskb, zagresti², zazviznuti.* ($\Sigma: 7 + 9 = 16$)

⁹ Usp. Reinhart 1986.

¹⁰ Usp. Havránek 1929:781, Keipert 1977:51.

PsFr: *arodii, bezavistno, bezvérstvie, beslušlivb, besprêstamne, bećestnb, bećinoū, bivaemoe, blagovéstno, blagodételb², blagostno, blagot'čnb, blažstvovati, bědnotrýpnē, vzvéróvanie, vzdanie², vzmrbzstvovati, v'oruževati; vskoreniti se, vspeti, vêrovérnb, vêcnê, vêsto, gigantovb, goneziti, dobrodarstviti, dogmatisati, državno, drbzovati, edinozračnb, zakonoprêstupnê, dobrovêsto.* ($\Sigma: 18 + 14 = 32$)

Ponekad pri analizi rijetkih riječi važnu ulogu ima i tekstologija. To se odnosi s jedne strane na usporedbu riječi iz *Rječnika* s hrvatskoglagoljskim spomenicima ili tekstovima koji nisu bili ekscerpirani u tom *Rječniku*. U nekim slučajevima moglo bi se pokazati da rijetke riječi *Rječnika* nisu u hrvatskoglagoljskoj književosti unikatne. Pogledajmo sljedeće primjere:

vérbnstvie (MVat₄; molitva br. 757)] = Kph
gbotrb (CPar)] usp. CPet (Tlkovanie evanjeliê)¹¹
dozrénie (MVat₄; Eccli 39.4)] = Kph *2Vrb
zaglaždenie (MNov; 205)] = MVat₈ Oxf373 NY Pt

U tri spomenuta primjera iz misala (*vérbnstvie, dozrénie, zaglaždenie*) i u primjeru iz *Pariskog zbornika* (*gbotrb*) pokazuje se da se pretpostavljena unikatnost leksema gubi ako uzmemu u obzir i druge rukopise.

U sljedećim se primjerima uspoređuje čitanje hrvatskoglagoljskih rukopisa s rukopisima drugih crkvenoslavenskih redakcija:

PsFr: *arodii* (CommPs 103.17)] *arodii* (Jagić 1907:495); *bezavistno* (CommPs 144.15)] *bezvzavistno* (Jagić 1907:680–681); *bezvérstvie* (CommPs 52.6, 105.15)] *bezvverijem'*; *bezvverstvija* (Jagić 1907:260, 516); *beslušlivb* (CommPs 57.6)] *beslušliva* (Jagić 1907:279); *besprêstamne* (CommPs 101.10)] *besv prësmene* (Jagić 1907:480); *bećestnb* (CommPs 112.3)] *bećostno* (Jagić 1907:556); *bećinoū* (CommPs 143.13)] *be činu* (Jagić 1907:676); *bivaemoe/bivaemaē* (CommPs 77.51, 80.8, 77.49)] *byvaemoe, byvaemoe, w byvaemychb* (Jagić 1907:382, 397, 382); *blagovéstno* (CommPs 45.12, 64.13)] *blagovéstno, blagověst'no* (Jagić 1907:227, 306); *blagodételb²* (CommPs 10.1)] *blagodétel'mi* (Jagić 1907:44); *blagostno* (CommPs 7.12)] *blagost'no* (Jagić 1907:29); *blagot'čnb* (CommPs 146.10)] *Blagočestno* (Jagić 1907:688); *blažstvovati* (CommPs 99.5)] *blažstvuetb* (Jagić 1907:474); *bědnotrýpnē* (CommPs 147.6)] *bědnotrýpně* (Jagić 1907:690); *vzvéróvanie* (CommPs 78.9)] *vñzvéróvanija* (Jagić 1907:389); *vzdanie²* (Ps 128.6)] *na z'daniichb* (Jagić 1907:625); *vzmrbzstvovati* (CommPs 87.9)] *Vñzmrbzovašq* (Jagić 1907:420); *v'oruževati* (CommPs 36.14)] *vñwrožaqše* (Jagić 1907:174); *vskoreniti se* (CommPs 51.7)] *vkoreni(tb) sę* (Jagić 1907:256); *vspeti* (CommPs 9.4)] *vñspetie* (Jagić 1907:34); *vêrovérnb* (CommPs 126.5)] *vêrnychb* (Jagić 1907:623); *gigantovb* (CommPs 143.2)] *gigantovy* (Jagić 1907:672); *goneziti* (CommPs 25.1)] *gonežq* (Jagić 1907:113); *dobrodarstviti* (tit. ad Ps 102)] *dobrodarbst'viti* (Jagić 1907:485); *do-*

¹¹ Usp. Štefanić 1960:363 (br. 17).

gmatisati (CommPs 97.8)] *dogmatisavšće* (Jagić 1907:470); *državno* (CommPs 22.5)] *državno* (Jagić 1907:102); *držovati* (CommPs 77.63)] *držovaš* (Jagić 1907:385); *edinozračniv* (CommPs 21.22)] *edinozračen* (Jagić 1907:97); *zakonoprěstupně* (CommPs 50.7)] *zakonoprěstupnō* (Jagić 1907:250); *dobrověsto* (CommPs 137.7)] *dobrě věsto* (Jagić 1907:652).

BrVO: *vspoplžvati* se (Pr 14.19)] Grig *vspoplžnötv* se; *gnilnikv* (R 9.21)] Mat *skudělnikv*; *dušegubivv* (Ja 3.15) ψυχικός] Mat *d(u)ševna*; *žživlati* (Ex 1.18)] Grig *živiljaete*.

CPar: *vsponositi* (Ps 73.10)] PsLob *ponositv*; *vstanutie* (Ps 138.2)] PsLob *vstanie*; *glasovznošenie* (Ps 26.6; Ps 32.3; vociferatio)] PsLob *vsatklovenie*; *vslikanie*; *glumka* (Ps 118.85; fabulatio)] PsLob *glumlenie*; *etambskv* (Ps 73.15)] PsLob *etam'*; *zagresti²* (Ps 9.16; infixae sunt)] PsLob *ugl̄bu*.

Vidimo da je samosvojnost *Fraščićeva psaltira* na leksičkoj razini prouzročena time što leksičko blago komentara u komentiranim psaltirima nije popisivano, barem ne u rječnicima. Promjene dvaju drugih navedenih spomenika, *Brevijara Vida Omišljana* i *Pariškog zbornika* br. 73, nisu tako dalekosežne, ali su uočljivije u *Pariškom zborniku* nego u *Brevijaru Vida Omišljana*.

U nekim slučajevima posrijedi su trenutačne tvorevine, kako su utvrđili obrađivači *Rječnika*. One nisu uvijek uspješne, i proizlaze iz pogrešne – svjesne ili nenamjerne – interpretacije latinskoga izvornika: *vskrēsitelno* ‘suscitando’: »translatio minus apta«; *dvornostv* ‘curiositas’: »per commutationem curiositas cum curia«.

U jednom slučaju obrađivači su *Rječnika* zaboravili primjetiti da je riječ *d'gna* ‘rana; cicatrix’ iz *Fraščićeva psaltira* dobro zastupljena u drugim crkvenoslavenskim spomenicima, što dokumentira Miklošičev *Rječnik* (Miklošič 1862–1865:183, s.v. *d'gna*): *d'gna* (PsFr, CommPs 50.3)] *d'gnq* (Jagić 1907:248).

U malobrojnim slučajevima fonetske inačice leksema stekle su status natuknica, prema mojem mišljenju neopravdano: *držzu* (BrN₂; **držzo*), *dgota* (BrVO; **dlbgota*).

Ima i riječi koje bi mogle biti povezane s drugim riječima, ili hrvatskoglagolskim, ili hrvatskim ili (staro-)slavenskim. To se može prikazati na primjeru triju rijetkih riječi iz *Rječnika*. Glasovni oblik zagonetnoga pridjeva *gnesivv* ‘prljav, nečist; όυπαρος’ (BrVO; Zch 3.3, 3.4) mogli bismo tumačiti kao posljedicu srednjobugarske zamjene nazala, pri čemu bi polazišni pridjev bio *gnosivv* (u hrvatskim spomenicima nije potvrđen) u staroslavenskom izvorniku. *Dručiti se* ‘napredovati’ je semantički dosta daleko od staroslavenskoga glagola **dročiti* se ‘mučiti se, patiti’ (u kanonskim

spomenicima — konkretno u *Suprasalskom rukopisu* — postoje samo riječi *drōčenije, udrōčenije i udrōčiti*, ali možda je posrijedi semantička promjena u danom kontekstu. S glagolom *dučiti* 'grditi, vrijeđati, psovati' mogao bi biti u vezi glagol potvrđen kod Hanibala Lucića — iako njegovo značenje u *Akademijinu rječniku*¹² nije točno određeno. Glagol *dučiti se*, koji dolazi kod nekoliko srpskih pisaca od 18. stoljeća ima prema *Akademijinu rječniku* značenje 'truditi se, mučiti se'¹³. Značenje 'truditi, mučiti' bolje bi odgovaralo značenju glagoljaškoga glagola, ali za konačno rješenje potrebna su detaljnija istraživanja.

Kao što je bilo već spomenuto, među rijetkim riječima ima nekoliko pošuđenica. Germanizam sam našao samo jedan (*gbotrъ* 'kum'; ali usp. također *bot'rb*). I grecizmi — ako zanemarimo indirektne grecizme — dosta su malobrojni (*didaskalъ, dogmatisati*). Najviše je — i to naravno nije iznenađenje — latinizama (*dikanъ, diélozi, dunastъ, dupleksъ, ekšorcista, eneralъ, glbtuniê, glbtunъ, grapiûnъ, graviê*).

Zaključak

Istraživanje rijetkih riječi, takvih koje nisu potvrđene u tri druga rječnika, tvori samo djelomičan aspekt cjelokupnog istraživanja leksika hrvatskoglagolskoga jezika. Daljnja istraživanja bi morala uzeti u obzir crkvenoslavizme koji nisu potvrđeni u (staro-)hrvatskom jeziku. Nije bez interesa i to koje su riječi potvrđene samo u prijevodima nastalim na području Hrvatske. Kod (staro-)crkvenoslavizama bi bilo zanimljivo ustanoviti u kojim crkvenoslavenskim spomenicima dolaze. Istina, nekoliko je takvih pitanja već obrađeno, npr. u članku o preslavizmima za zadnji slavistički kongres u Minsku¹⁴ ili u poglavlju o leksiku u nedavno izdanoj gramatici *Hrvatski crkvenoslavenski jezik*.¹⁵

Pregled leksika hrvatsko-crkvenoslavenskoga jezika ograničen je time što dosada izdani svesci *Rječnika* odražavaju samo dio leksičkog blaga. Ali usprkos tome dobijamo već danas neku sliku leksika toga jezika.

Na kraju htio bih istaknuti da je *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije* odlično polazište i pomoć za različita istraživanja i može biti iskoristjen u najrazličitije svrhe.

¹² Jedini primjer kod Hanibala Lucića glasi: »Ja mňu, ne za drugo hvališ ga i dučiš, nego li za rugo, pokli ga li mučiš.« (RHSJ 2 (Četa – Đavli), 1884–1886:851slj.). Glagol ima prema *Akademijinu rječniku* značenje 'hvaliti'.

¹³ RHSJ 2 (Četa – Đavli), 1884–1886:852.

¹⁴ Mihaljević–Šimić 2013.

¹⁵ Šimić 2014.

Literatura

- Bláhová, Emilie. 1997. (Rec.:) *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*, 1. Uvod, 2.-5. sv., 1991–1995, *Slavia* 66, 221–223.
- Цейтлин, Раля Михайловна. 1977. *Лексика старославянского языка. Опыт анализа мотивированных слов по данным древнеболгарских рукописей X–XI вв.*, Москва: Издательство Наука. 336 str.
- Eichner, Heiner, Johannes Reinhart. 1995. (Rez.:) Etymologický slovník jazyka staroslověnského, 3: dělo – gospodъ, Praha 1992, S. 129–192; 4: gostъ – istonoti, Praha 1994, S. 193–252 + I–IV; 5: istopiti сѣ – klѣti, Praha 1995, S. 253–316.. *Wiener Slavistisches Jahrbuch* 41, 274–282.
- Havránek, Bohuslav. 1929. Příspěvek k tvoření slov ve spisovných jazyčích slovanských (Adjektiva s významem latinských adjektiv na *-bilis*). *Slavia* 7, 1928/1929, 766–784.
- Houtzagers, Hubrecht Peter. 1985. *The Čakavian Dialect of Orlec on the Island of Cres*. Amsterdam: Rodopi. 415 str. (Studies in Slavic and General Linguistics, vol. 5)
- Jagić, Vatroslav. 1907. *slověnskaja psalťtyrь — Psalterium Bononiense. Interpretationem veterem slavicam cum aliis codicibus collatam, adnotationibus ornatam, appendicibus auctam*. Adiutus Academiae Scientiarum Vindobonensis. liberalitate edidit V. Jagić, Vindobonae — Berolini — Petropoli MDCCCCVII:Gerold & Soc. — Weidmann — C. Ricker. 968 str.
- Keipert, Helmut. 1977. *Die Adjektive auf -тельть. Studien zu einem kirchenславischen Wortbildungstyp, I. Teil*. Wiesbaden: Otto Harrassowitz. 237 str.
- Lencek, Rado. 1993. On the Trail of *vy-Compounds in South Slavic. U knj. Maguire i dr. (eds.) 1993, 344–362.
- Maguire, Robert Alan, Alan Timberlake (eds.). 1993. *american contributions to the eleventh international congress of slavists, Bratislava, August — September 1993, Literature, Linguistics, Poetics*. Columbus Ohio: Slavica. 459 str.
- Mihaljević, Milan (ur.). 2014. *Hrvatski crkvenoslavenski jezik*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada i Staroslavenski institut. 420 str.
- Mihaljević, Milan, Marinka Šimić. 2013. Preslavizmi u hrvatskoglagoljskim tekstovima. U knj. Turk 2013, 11–23.
- Miklosich, Franc. 1862–1865. *Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum*. Wien: Guilelmus Braumueller. 1171 str.
- RCJHR I = *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*, I. svezak (а¹ — vrêdъ). Zagreb 2000:Staroslavenski institut. 576 str.
- RCJHR II = *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*, II. svezak (vrêdънь — zapovêdnica), Zagreb 2015:Staroslavenski institut. 640 str.
- Reinhart, Johannes. 1986. Über den Ursprung des adjektivischen Wortbil-

- dungstyps *-telъnъ* im Kroatisch-Kirchenslavischen, *Wiener Slavistisches Jahrbuch* 32, 65–70.
- RHSJ 1–23 = *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, Dio 1–23, Zagreb 1880/1882–1975: Jugoslavenska Akademija Znanosti i Umjetnosti.
- SDJa II — *Словарь древнерусского языка (XI – XIV вв.)*, Том II (възлакати – добродѣтельникъ), Москва 1989: Русский язык. 494 str.
- SJS — *Slovník jazyka staroslověnského*, I–IV, Praha 1958–1997: Academia; Euroslavica. 3204 str.
- SJS V — *Slovník jazyka staroslověnského*, V, Addenda et corrigenda, sešit 53, Zoe Hauptová (ur.). Praha 2010: Euroslavica. 72 str.
- Ružić Sudčev, Šime. 1999. *Pićan i pićonski idiomi*. Pula: C. A. S. H. 159 str.
- Šimić, Marinka. 2014. Leksik. U knj. Mihaljević (ur.) 2014, 365–392.
- Štefanić, Vjekoslav. 1960. *Glagoljski rukopisi otoka Krka*. Zagreb: Jugoslavenska Akademija znanosti i umjetnosti. 455 str.
- Turk, Marija (ur.). 2013. *A tko to ide? A xmo там idзе?*, *Hrvatski prilozi XV. Međunarodnom slavističkom kongresu*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada i Hrvatsko filološko društvo, 313 str.

Skraćenice citiranih spomenika

- BrLab — Ljubljanski brevijar (kraj 14. st.)
BrN₂ — II. novljanski braevijar (1495.)
BrPm — Pašmanski brewvijar (druga pol. 14. i 15. st.)
BrVO — Brevijar Vida Omišljanina (1396.)
CAc — Zbornik duhovnog štiva (kraj 15. st.)
CBč — Zbornik u Berčićevoj zbirci br. 5 (15. st.)
COxf — Oxfordski zbornik (15. st.)
CPar — Pariški zbornik (1375.)
CPet — Petrisov zbornik (1468.)
CŽg — Žgombićev zbornik (16. st.)
Grig — Grigorovićev parimejnik (12. st.)
Kph — Kopenhagenski misal (kraj 14. st.)
Mar — Marijinsko četveroevangelje (10.–11. st.)
Mat — Matičin apostol (13. st.)
MNov — Misal kneza Novaka (1368.)
MVat₄ — Misal Illirico 4 (druga polovica 14. st.)
MVat₈ — Misal Illirico 8 (1435.)
NY — Newyorški misal (15. st.)
Oxf373: Oxfordski misal 373 (1463.)
PsFr — Fraščićev psaltir (1463.)
PsLob — Lobkovicov psaltir (1359.)
Pt — Prvotisak misala (1483.)
2Vrb — II. vrbnički misal (1462.)

Rare words in the *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*

Abstract

In this paper words in the first two volumes of the Dictionary of the Croatian redaction of the Church Slavonic language (*Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*, 2000 and 2015) are analyzed that are not attested either in the Prague Old Church Slavonic dictionary nor in Miklošić's Church Slavonic dictionary nor in the Academic dictionary of the South Slavic Academy. They are called *rare words* in this paper. The two volumes of the Dictionary contain about 2050 head-words each, among them we counted 306 and 262 rare words, respectively. Some of these words are not particularly significant from the point of view of historical lexicology, e.g. proper names from the Bible or derivational variants of frequently attested words. In the analysis special attention is paid to word formation and textology. Rare words from the Dictionary not known from other dictionaries nor from the contemporary Croat language do often contribute to a better understanding of the history of the language.

Ključne riječi: crkvenoslavenski jezik hrvatske redakcije, *Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*, povijesna leksikologija hrvatskoga jezika, tvorbene inačice

Keywords: Croatian redaction of Church Slavonic, the Dictionary of Church Slavonic of the Croatian redaction (*Rječnik crkvenoslavenskoga jezika hrvatske redakcije*), historical lexicology of Croat, derivational variants

